

засади побудови інформаційного суспільства законодавчо закріплені у значній кількості законів України та нормативно-правових документах.

Незважаючи на досить високі темпи розвитку ІКТ та інформаційної інфраструктури в Україні протягом останнього десятиліття, наша країна не змогла у значній мірі скоротити відставання від розвинутих країн світу за показниками рівня інформатизації економіки, промисловості і загалом суспільства. Разом з тим, недостатньо високий розвиток ІКТ в Україні посилюється цілим рядом факторів, які перешкоджають широкому впровадженню та ефективному використанню ІКТ в економіці, виробництві, управлінні

Технології електронного урядування становляться невід'ємним інструментом у роботі підприємства. Від впровадження та використання цих технологій залежить успішний розвиток та ведення бізнесу.

Література

1. Передумови становлення інформаційного суспільства в Україні / за ред. О.С.Довгого. – К.:Азимут-Україна, 2008. – 288 с.

2. Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 13.12.2010 р. № 2250-р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2250-2010-%D1%80>.

3. Штрик А.А. Использование информационно-коммуникационных технологий для экономического развития и государственного управления в странах современного мира / А.А.Штрик // Информационные технологи. – 2011.№ S4. С. 1–32.

УДК 658.5.011:334.012

Людмила Анатоліївна Петренко

к.е.н., доцент кафедри економіки підприємств,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
petrenko-78@mail.ru

Ірина Сергіївна Павлюк

магістрант програми «Бізнес-економіка»,
ДВНЗ «КНЕУ ім. Вадима Гетьмана»,
irina_pavliuk@ukr.net

ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

ПРОБЛЕМЫ АКТИВИЗАЦИИ ИННОВАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ В УКРАИНЕ

PROBLEMS OF INNOVATIVE BUSINESS ACTIVATION IN UKRAINE

Анотація. Основну увагу акцентовано на загальносистемних проблемах, що гальмують і, часом, унеможливають інноваційну діяльність підприємств в Україні. Зазначені проблеми систематизовано, здійснено спробу вибудувати їх в ієрархію.

Аннотация. Основное внимание акцентировано на общесистемных проблемах, тормозящих и ограничивающих инновационную деятельность предприятий в Украине. Указанные проблемы систематизированы, предпринята попытка выстроить их иерархию.

Abstract. The main attention is focused on the system-wide problems that impede and limit the innovative activity of enterprises in Ukraine. These problems are systematized, an attempt is made to build their hierarchy.

На сьогоднішній день спостерігається посилення уваги до проблематики активізації інноваційної діяльності підприємств, що обумовлено, перш за все, тим, що в умовах глобальної інформаційної економіки саме інноваційна діяльність стає визначальним фактором перемоги в конкурентній боротьбі та забезпечує умови для стабільного довгострокового розвитку бізнесу. В контексті забезпечення міжнародної конкурентоспроможності вітчизняних підприємств важливим є постійний моніторинг як глобальних ринків, їх потреб, так і можливостей українського бізнесу винаходити, науково-технічно обґрунтовувати та імплементувати нові продукти й технології. Беззаперечно, необхідним є дослідження зарубіжного досвіду з пози-

ції пошуку та, певною мірою, запозичення результативних шляхів активізації інноваційної діяльності підприємств.

Для активізації інноваційної діяльності підприємств в Україні необхідно звернутись спочатку до проблем, які стоять на заваді інноваційному розвитку. З позиції, що інноваційна діяльність і її результати мають підпорядковуватись критеріям економічної ефективності, проблемами недостатньої інноваційної активності вітчизняного бізнесу пояснюються, в першу чергу, низкою поточною / очікуваною ефективністю інноваційної діяльності [1]. Проблеми, що стримують розвиток інновацій на підприємствах, можуть бути систематизовані таким чином:

- *Наявність значного інвестиційного ризику* як прояву нинішньої політичної нестабільності (військові дії на сході, втрата частини територій і промислового потенціалу країни) [2]. Як наслідок, бізнес тяжіє до здійснення короткострокових інвестиційних проектів, до яких інноваційні проекти за визначенням не належать. В даній ситуації розробка та ринкова імплементація масштабних інноваційних ідей страждає на дефіцит, недофінансування. Від недостатності коштів страждає етап розробки інноваційного продукту, що знижує шанси на його ринковий успіх в подальшому і загрожує великими збитками та невиправданими надіями. Іншим проявом політичного ризику є постійні зміни нормативно-правової бази регулювання економічної діяльності, що також не дозволяє суб'єктам даної сфери планувати та реалізовувати довгострокові проекти.

- Стримуючим фактором, з позиції інвесторів, є *складність правового захисту* в частині контролю державою порушень законодавства з охорони прав інтелектуальної власності та судового захисту прав власників інноваційних розробок та продуктів. Це підвищує ризикованість інвестування в прикладні дослідження. На додаток до цього, економічна криза в державі і, як наслідок, відсутність власних коштів на розробки у багатьох підприємств в поєднанні з ростом кредитних ставок банків в країні не створюють фінансових передумов до інвестування в інновації.

- *Брак платоспроможного ринкового попиту на вітчизняні інновації, відсутність запиту на них з боку потенційних споживачів та партнерів* підприємств-інноваторів. Інноваційний і, в особливості, науково-технічний потенціал збережено вітчизняними підприємствами частково і "точково", що часто тримається на ентузіазмі та науково-технічних напрацюваннях старих (часто в буквальному сенсі) кадрів підприємств. Відповідно, часто доцільно говорити про необхідність створення сучасних інноваційних галузей економіки практично "з нуля", що підвищує "вхідні бар'єри" для початкових інвестицій.

- *За умов багаторічного недофінансування прикладної науки та інновацій, вітчизняний бізнес продовжує втрачати / не отримувати молодих перспективних спеціалістів.* Серед молоді поширеною є думка щодо неможливості розвиватись та впроваджувати свої ідеї в країні, і багато наших молодих та перспективних співвітчизників погоджуються на пропозиції з-за кордону і далі працюють на розвиток та імідж інших держав, не України.

- Варто говорити про проблему недосконалого інформаційного забезпечення інноваційної діяльності, про актуальність створення сучасної інформаційної інфраструктури та вдосконалення роботи існуючих центрів науково-технічної інформації та трансферу технологій в Україні, приєднання України до європейських та глобальних наукових інформаційних мереж.

Проблем на шляху до активізації інноваційної діяльності є досить багато, в основному вони є такими, які неможна швидко вирішити і що потребують довготривалих зусиль суб'єктів господарювання, держави в партнерстві з фінансовим та науково-освітніми секторами.

Відповідно до висвітлених проблем, сформовано такі напрями та шляхи активізації інноваційної діяльності підприємств:

- ✓ Макроекономічна стабілізація в Україні, зниження політичних ризиків, що стримують інновації, шляхом врегулювання внутрішньо- і зовнішньополітичного конфліктів;

- ✓ Вдосконалення нормативно-правової бази в сфері інноваційної діяльності в напрямку створення дієвої екосистеми інновацій в країні, що сприятиме налагодженню взаємозв'язку між усіма учасниками інноваційного процесу як на державному рівні, так і на рівні бізнес-процесів підприємств;

- ✓ Розвиток в Україні інноваційної інфраструктури, в т.ч. дослідницьких навчальних закладів, діяльність яких буде надавати можливості для розробки нових ідей молодими спеціалістами. Запровадження економічних стимулів для інноваційних підприємств, які б могли брати до себе на роботу таких креативних випускників, що розвиватимуть інновації та допомогатимуть країні вийти на новий рівень, зайняти достойне місце серед країн — інноваційних лідерів сучасного світу;

✓ Стимулювання розвитку внутрішнього ринку інноваційної продукції, на якому має бути забезпечений належний рівень захисту прав інтелектуальної власності;

✓ Запровадження механізмів мітингування інноваційно-інвестиційних ризиків – шляхом вдосконалення законодавчої бази в даній сфері та створення спеціальних фондів фінансування інноваційної діяльності, законодавча підтримка створення ефективної системи кредитування інноваційного бізнесу в Україні;

✓ Стимулювання інноваційного розвитку підприємств через систему держзамовлення на інноваційну продукцію, повне або часткове відшкодування витрат державою на розробку інновацій, пільгове оподаткування інноваційно-активних підприємств тощо;

✓ Підготовка сучасних кадрів (технічних та управлінських) для інноваційно-активних підприємств, стимулювання програм широкого залучення перспективних інженерів, працівників з креативним мисленням;

✓ Забезпечення розвитку сучасної інформаційної інфраструктури ринку інновацій з вільним доступом до необхідної інформації різних учасників інноваційного процесу, в першу чергу для наукових, дослідних та освітніх організацій.

Незважаючи на складність проблем, що заважають інноваційному розвитку підприємств в Україні, вирішувати їх необхідно і можна досягти позитивних результатів, що засвідчує досвід Ізраїлю, Південної Кореї, Сінгапуру, і, в особливості, пострадянських країн, що провели необхідні реформи.

Література

1. Павленко І.А. Світовий досвід аналізу та моніторингу інноваційного розвитку / І.А. Петренко, І.А. Павленко // Журнал "Агросвіт". – 2014. – №16 (серпень). – С. 3–12. [Електронний ресурс] : Режим доступу: http://www.agrosvit.info/pdf/16_2014/2.pdf

2. Павленко І. А. Активізація інноваційного підприємництва в Україні за умов глобальних соціо-гуманітарних та технологічних викликів / І. А. Павленко, Л. А. Петренко // Економіка підприємства: теорія і практика [Електронний ресурс] : зб. матеріалів VI Міжнар. наук.-практ. конф., 13 жовт. 2016 р. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана» ; редкол.: Г. О. Швиданенко (відп. за вип.) [та ін.]. – Електрон. текстові дані. – Київ : КНЕУ, 2016. – С. 51–53. – Назва з титул. екрану. <http://www.ir.kneu.kiev.ua:8080/bitstream/2010/20169/1/51-53.pdf>

УДК 65.011:69.003.13:69.059.7.

Ирина Михайловна Постернак

*канд. техн. наук, доцент, доцент кафедры организации строительства и охраны труда,
Одесская государственная академия строительства и архитектуры,
posternak.i@gmail.com*

Сергей Алексеевич Постернак

*канд. техн. наук, доцент архитектурных конструкций, реставрации и реконструкции
зданий, сооружений и их комплексов, технический специалист
ЧП «Композит» г. Одесса
icomos.rur@gmail.com*

**МЕТОД БЕЗПЕРЕРВНОГО ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ У СКЛАДІ ПРОЕКТУ
ОРГАНІЗАЦІЇ БУДІВНИЦТВА КОМПЛЕКСУ МІСТОБУДІВНОЇ ЕНЕРГОРЕКОНСТРУКЦІЇ**

**МЕТОД НЕПРЕРЫВНОГО ИСПОЛЬЗОВАНИЯ РЕСУРСОВ
В СОСТАВЕ ПРОЕКТА ОРГАНИЗАЦИИ СТРОИТЕЛЬСТВА
КОМПЛЕКСА ГРАДОСТРОИТЕЛЬНОЙ ЭНЕРГОРЕКОНСТРУКЦИИ**

**METHOD OF CONTINUOUS USE OF RESOURCES AS A PART
OF THE PROJECT THE ORGANIZATION BUILDING OF THE COMPLEX
TOWN-PLANNING POWER RECONSTRUCTION**

Анотація. Пропонується створити в Одесі "Корпоративний науково-технічний комплекс містобудівної енергореконструкції", як інноваційну організаційну структуру для реконструкції будівель історичної забудови. Розглянуто формування потоків у складі проекту організації будівництва методом безперервного використання ресурсів.